

Hoe Aurora Irma werd

**‘Ik wil zo graag bij
je komen, mama’**

Aurora is vastbesloten om nog een leven op aarde te leven. In de sferen treft zij voorbereidingen voor haar reis naar de moederschoot. Maar de ouders die zij heeft uitgekozen, willen liever geen kinderen meer. Lukt het Aurora toch om haar zielsmissie te vervullen? In haar (semi)autobiografische boek vertelt schrijfster Irma Suijkerbuijk, geïnspireerd door haar zielsherinneringen en levenservaringen, over haar komst naar de aarde en wat daaraan voorafgaat als haar ziel Aurora nog aan gene zijde is.

TEKST: IRMA SUIJKERBUIJK | ZIELSPORTRET: KAREN SCHEFFERS

In nachtelijke heldere dromen en visioenen verschijnen er, al vanaf dat ik een klein meisje was, regelmatig beelden van mij als schrijver in vroeger tijden. In die beelden zie ik mezelf als man aan een ouderwetse bruine schrijftafel zitten. Op de tafel staat een olielampje dat een flikkerend schemerlicht geeft. Met de punt van een prachtige ganzenveer doopt hij in een potje met inkt om vervolgens, in een antiek uitzienend boek, teksten te schrijven. De signalen om een boek te schrijven over mijn levens- en zielservaringen werden door de jaren heen steeds sterker. In het waakleven gaf het me een fijn gevoel als ik op school met een vulpen of zelfs met een veer en inkt mocht schrijven. De beweging van de pen over het papier dat de mooiste letters creëert, gaf me een gelukkig gevoel. De magische energie achter het woord bracht al mijn cellen tot leven. Regelmatig kreeg ik te horen: 'Wat schrijf jij mooi!' of: 'Wat heb jij een mooi handschrift!' Als ik weleens uitriep: 'Hier kan ik boeken over vol schrijven!', voelde dat diep in mezelf als waarheid.

*'Nog één belangrijk detail,
Aurora. Je zult op aarde de
naam Irma dragen'*

'Luister en schrijf!'

Mijn gidsen van liefde en licht werkten door andere mensen heen, om mij de boodschap te geven dat het toch echt de bedoeling was dat ik 'het boek' ging creëren. Zo ook op een dag in het najaar van 2015, toen een medium een reading voor mij deed. Ze vroeg: "Ben jij een boek aan het schrijven? Doen hoor! Ik zie het beeld van een prachtige omslag. Maar als ik het boek opendoe, zie ik allemaal lege pagina's. Het is echt de bedoeling dat je je boek schrijft!" En ze zei het met zoveel kracht en stelligheid dat ik het tot diep in mijn ziel voelde. Toch gingen er weer een aantal jaren overheen, maar in juni 2017 zette ik, aangestuurd door een impuls welke diep in mijn buik voelbaar

was, mijn eerste woorden op papier. Die nacht diende een gids zich aan in een heldere droom. Hij stelde zich voor als mijn schrijfgids die mij zou gaan begeleiden bij het schrijven. In die heldere droom tikte hij met een pen op mijn rechteroor en zei: "Luister en schrijf! In de zevende maand van het jaar 2020 is je boek klaar om uitgegeven te worden. Op de dag dat je geïncarneerd bent op aarde, zal je boek het levenslicht zien." Het is voor mij een prachtig helende ontwikkelings- en schrijfreis geweest, waarbij mijn begeleidende schrijfgids voelbaar door mij heen werkte. Op 15 juli 2020, mijn verjaardag, zag mijn boek het levenslicht.

Dag Aurora, hallo Irma

Als hoogontwikkelde ziel maakte ik de keuze voor nog een leven op aarde, om zo meer ervaringen op te doen welke zonder fysieke jas niet opgedaan kunnen worden. Ik schreef voorafgaand aan mijn huidige incarnatie samen met mijn gidsen en andere helpers een levensplan; een draaiboek voor mijn aardse leven. Hierin heb ik onder andere opgenomen welke ervaringen ik wil opdoen, welke zielsthema's ik wil ervaren en welke taken ik wil uitvoeren. Door middel van verschillende initiaties, inwijdingen en rituelen, zijn de ervaringen en is de kennis en wijsheid uit vorige levens in mijn ziel meegegeven. De door mijn ziel eerder uitgekozen thema's, zijn hieraan toegevoegd. Uitvoerig bespraken we, via telepathie en beelden, de kwaliteiten, heldere gaven en talenten die ik mee zou nemen naar de aarde. Vooral ook over hoe ik ze het best in kan zetten voor mezelf, de andere zielen in een fysiek jasje en de aarde.

Mijn hoofdgids komt naar me toe en zegt met klem, terwijl hij me omringt met zijn krachtige energie: 'Nog één belangrijk detail, Aurora. Je zult op aarde de naam Irma dragen. De trilling van de naam is met kleine lichttentakels gekoppeld aan je draaiboek en je zielsmissie.' 'Waarom kan ik niet de naam Aurora blijven dragen, ook op aarde?' 'De naam Aurora is verbonden aan je ziel. Deze naam zul je ook altijd blijven houden, deze draag je mee ónder de aardse naam en elke keer als je weer terugkomt hier aan gene zijde, is je naam Aurora. Aurora is de naam van je wezen, van je kern. Je hebt een andere trilling no-

‘Mijn ziel krijgt een speciaal op mij afgestemd licht geïntegreerd, zo uniek als een vingerafdruk op aarde’

dig over je kern heen, zodat je de wensen in je draaiboek kunt leven. Zonder deze andere trilling zou je alleen je ziel, alleen je kern zijn. Dan kun je de thema's, zoals macht en kracht, niet leren, omdat je kern alleen maar liefde is en liefde kent geen macht, geen autoriteit en andere lagere trillingen. Je zult de naam Aurora via andere wegen wel horen op aarde, om je ook op die manier te helpen herinneren wie je werkelijk bent.’

Sluiers van vergetelheid

Als je afreist naar de aarde komen er sluiers over je heen, de sluiers van vergetelheid. Dit zorgt ervoor dat je datgene wat je wilt ervaren ook ten diepste ervaart. Opdat je vanuit het donker het licht weer gaat ervaren. Er zijn wel subtiele aanwijzingen die je helpen te herinneren wie je bent, waar je vandaan komt en wat je komt doen hier op aarde.

Zo uniek als een vingerafdruk op aarde, krijgt mijn ziel een speciaal op mij afgestemd licht geïntegreerd. Uit dit licht worden ragfijne draden gesponnen, als een spin die haar web weeft. Deze draden van licht worden door middel van magnetische energiedeeltjes tussen mij en mijn oorsprong verbonden. Als ik op aarde ben, zullen deze draden door middel van een subtiele trilling een seintje geven als het tijd is om informatie binnen te laten komen. Dit geeft ondersteuning bij het herinneren en het leren van mijn levenslessen. Eén van mijn gidsen vertelde mij tijdens de initiaties en inwijdingen behorende bij mijn draaiboek: ‘Als je op aarde bent, zul je je, door middel van het krijgen van kippenvel, herinneren wat waarheid is voor jou. Je weet dan, zonder te weten hoe je het weet! De ervaring van kippenvel krijgen op aarde, is verbonden aan de verankeringen en energetische knooppunten die zojuist gecreëerd zijn.’

Kieren en openingen

Al vrij jong ontdek ik dat ik anders dan anderen ben. Ik praat regelmatig energetisch met mijn broer, wiens verblijf in de buik van mijn moeder in een miskraam eindigt. Door vlak bij mij en soms zelfs in mijn aura te zijn, kan hij via mij aardse lessen leren zonder een fysiek lichaam. Mijn ouders snappen het niet, voor hun gevoel brabbel ik tegen iets wat er niet is. Ze denken dat ik tegen een onzichtbaar vriendje aan het praten ben. Andere werelden komen tot leven en naarmate ik ouder word, ontdek ik dat ik het vermogen heb om in de wonderde wereld van kabouters,

elfen, feeën en andere energetische wezens en vormen te kijken. De natuur komt tot leven: bomen, planten, bloemen en zelfs stenen praten tegen mij. Ik zie elfjes, eenhoorns, boomgeesten en allerlei natuurspirits. Mijn hart gloeit van vreugde. Als de gordijnen van mist iets opengaan en er kieren en openingen ontstaan in de sluiers, kijk ik in het rijk van andere dimensies. De energieën van de wezens die ik waarneem, zien er donker en eng misvormd uit. Verschillende entiteiten lopen rond en zweven door mijn slaapkamer. Sommige energieën zijn afkomstig van rondlopende zielen, zij weten niet dat ze overleden zijn. Bang dat de entiteiten en wezens mij zullen meenemen naar hun wereld, plas ik tot mijn zevende jaar in bed. Telkens blijf ik angstig, nat en koud in mijn bed liggen, in de hoop dat 'ze' mij met rust laten. Er zijn ook dagen en nachten dat ik in de dimensie van het buitenaardse kijk, zoals in de dimensie van aliens bijvoorbeeld. De aliens observeren mij en willen zo aardse gebruiken leren. Voor hen ben ik het minst bang, ook al zien ze er raar uit. De uitstraling om hen heen is er één van zachtheid en liefde. Als ik in de amandelvormige ogen kijk, ontstaat er een gevoel van rust in mij.

Van grofstoffelijk naar fijnstoffelijk

Als mijn opa ziek wordt, weet ik intuïtief dat het niet lang zal duren voordat hij over zal gaan naar gene zijde. Hoe verdrietig ik me ook voel, ik weet dat hij 'slechts' zal veranderen van grofstoffelijke naar fijnstoffelijke vorm en dat ik altijd contact met hem kan hebben.

Opa ziet er slecht uit. Hij is meestentijds niet aanspreekbaar. Op het moment dat hij mij tegen mijn vader hoort zeggen: "Opa gaat dood, hè", opent hij zijn ogen en kijkt hij mij aan. Zijn ogen zijn helderder dan ooit en geven

zowat licht. Hij zegt tegen mij, terwijl hij mij doordringend aan blijft kijken: "Kindje, ik heb een prachtig paars plafond gezien." Ik glimlach naar hem. Ik weet dat hij een stukje van gene zijde heeft gezien. Ik knik en energetisch vertel ik hem dat het oké is om te gaan. Terwijl ik zijn oude gerimpelde hand vastpak, zeg ik hardop: "Opa, ik zal altijd van je blijven houden. Tot de maan en terug en daar ver voorbij."

Opa lacht en zegt: "Je bent me er één! Wat hou ik toch veel van jou, kleine ondeugd." Ik geef opa nog een aantal dikke zoenen en een knuffel. "Dag lieve opa, tot ooit!" We lopen de kamer uit. Ik kijk nog even achterom door de kier van de deur. Ik lach naar opa. Opa lacht naar mij. Ik zwaai. Hij probeert terug te zwaaien, maar alleen zijn vingers gaan wat omhoog van het bed. Intuïtief weet ik dat dit de laatste keer is en ik neem in gedachten nogmaals afscheid.

Vlak voordat de uitvaartdienst afgelopen is, zie ik een witte schim naast de kist. Het is de ziel van mijn opa. In gedachten zwaai ik naar hem en zeg ik hem gedag. Een briesje gaat langs mijn wang. Opa's aai! Ik hoor: "Tot ooit, kleine ondeugd van me." Hij blijft nog even in de buurt van zijn lichaam dat in de kist ligt. Als de laatste noten van de muziek gespeeld worden, zie ik dat hij opstijgt. Het ziet eruit als een rookpluim. Ik volg hem met mijn ogen naar het plafond. En weg is hij. Eén geworden met en opgenomen in de sferen van het hiernamaals. Alle mensen staan op en lopen even langs de kist. De één nog harder huilend dan de ander. Ik bedenk me dat als ze zich zouden herinneren dat de ziel onsterfelijk is en altijd zal blijven bestaan, ze zich minder verdrietig hoefden te voelen. Er zal dan nog steeds verdriet zijn om het fysieke gemis. Net als het verdriet dat ik voel: dat ik mijn opa nooit meer aan kan raken, dat we niet meer kunnen knuffelen en grapjes kunnen maken... Toch zou de herinnering aan de onsterfelijkheid van de ziel het verdriet kunnen verzachten; dat weet ik zeker.

We zijn niet alleen

Door de sluiers van vergetelheid die over ons heen komen als we als ziel afreizen naar de aarde, hebben we voor ons gevoel het directe contact met onze oorsprong verloren en ervaren we afgescheidenheid. Er is een kloof ontstaan waarvan we onbewust menen dat deze onoverbrugbaar is. We voelen ons bij tijd en wijle erg verloren en eenzaam. Zoekende en als een roepende in de woestijn zijn we, dorstig naar informatie om zo goed mogelijk te kunnen leven. Zelf heb ik jarenlang in de overlevingsstand gestaan, vele depressies doorgemaakt en regelmatig stond ik op het punt het bijltje erbij neer te gooien. Eenzaam en onbegrepen door mijn omgeving in wat ik waarnam via mijn heldere gaven, stapte ik echter dapper door. Want elke keer was daar weer een opening, weliswaar zo klein als een speldenprik, waarvan ik voelde dat ik ze aange-reikt kreeg door een liefdevolle energie. Daardoor vond ik telkens opnieuw, hoe zwaar het ook was, de kracht om voor het leven te kiezen.

Zielsportret Irma

‘Als je op aarde bent, zul je je, door middel van het krijgen van kippenvel, herinneren wat waarheid is voor jou’

Op een dag in mijn tienerjaren kom ik weer eens zwaar vermoeid uit school en languit liggend op bed, starend naar het plafond, vraag ik me af waarom ik moet leren. Leren over het leven? Ik vind het leven maar stom! Heel even komt de gedachte voorbij hoe het zou zijn om dood te zijn. Hoe zou het zijn om niet meer te leven?

Die nacht reis ik naar gene zijde. Mijn stoffelijk lichaam ligt in bed. Als je naar me kijkt, zie je dat ik slaap. Mijn ziel bevindt zich echter in een kamer aan gene zijde. Deze kamer bevindt zich in een speciaal daarvoor ingerichte sfeer tussen de aarde en de bron. Op deze plek zijn meerdere kamers, waarin zielen zoals ik de mogelijkheid hebben om opgeladen te worden wanneer ze het erg zwaar hebben op aarde. Elke kamer heeft zijn eigen kleur. In deze kamer zijn een aantal van mijn gidsen en helpers. De muren van de kamer fonkelen van de rozenkwarts en andere roze kristallen. Ik lig op bed en een zachtroze energie omhult mij. De roze kamer zendt één en al liefde en zachtheid uit. Deze kleur zet negatieve trillingen om in harmonie en rust. Het bed staat niet, zoals op aarde, met poten op de grond. Het lijkt te zweven. Ik word subtiel gewiegd. Zachtjes fluistert één van mijn gidsen mijn zielsnaam: “Aurora, Aurora.” Dan zegt hij: “Aurora, wat heb jij het zwaar op aarde. We kunnen je niet altijd even makkelijk bereiken. De energie van de aarde is dicht en zwaar. De energie van jou wordt nog dichter door al je laagfrequente gedachten. Ondanks dat zijn we bij je in de buurt en proberen we je te helpen je frequentie te verhogen.”

Een andere gids komt bij me. Hij dekt me toe met een roze deken en leest me voor uit mijn levensboek. Het

draaiboek voor mijn aardse leven dat ik met behulp van gidsen en kinderen creëerde voordat ik naar aarde kwam. Hij leest een stukje voor uit het hoofdstuk over de door mij gekozen zielentema’s. ‘Onderdrukking verschijnt in mijn leven om te leren mezelf vrij te maken van angst en onderdanigheid. Vele levens lang heb ik mezelf onderdrukt en laten onderdrukken. Ik wil dit nog een keer ervaren, nu met een andere uitkomst. Onderdrukking heeft op verschillende manieren invloed op mijn huidige leven. Onderdrukking in de vorm van kleingehouden worden door mijn ouders en mijn omgeving. Onderdrukking in de vorm van mijn gevoelens wegstoppen. Het kleinhouden van mezelf. Onderdrukking van mijn oorspronkelijk zijn en mijn heldere gaven.’ Mijn gids kijkt me even aan om te kijken of het indaalt bij me. “Snap je wat er gebeurt, lieve Aurora? Snap je waarom je het zo zwaar vindt op dit moment op aarde?” Ik knik. “Ik snap het. Ik heb ervoor gekozen om dit te gaan leren op aarde, als onderdeel van het verrijken van mijn ziel. Leren gaat niet als je geen lessen op je pad krijgt. Het valt me alleen zwaarder dan ik van tevoren had gedacht.” “Daarom halen we je ook af en toe hiernaartoe. Je kunt je dan even opladen en eraan herinnerd worden waarom je doet wat je doet op aarde.” “Wij zijn enorm trots op je”, zeggen beide gidsen tegelijk.

Tussen waak en slaap in hoor ik mezelf zeggen: “Dank jullie wel.” Langzaam val ik in een diepere slaap. De volgende ochtend word ik wakker met een ander gevoel. Als een diamant die glinstert in de zon, beweegt een kleine sprankeling zich door mijn aura. Een glimlach verschijnt op mijn gezicht. Het gevoel van intense liefde voel ik door mijn hele lijf.

Een liefdevolle boodschap

Vanuit de lichtwerelden bereikte mij de volgende boodschap:

“Lieve dappere zielen,

Jullie beseffen niet half hoe moedig jullie zijn om juist in deze tijd op aarde te zijn. Velen van jullie hebben dezelfde soort ervaringen al vaker opgedaan in verleden levens en jullie zijn nu weer hier. Ofwel om een verdieping op de eerdere ervaringen op te doen ofwel om simpelweg via aanwezigheid licht en liefde te verspreiden. Licht en liefde kunnen nooit gedoofd worden, hooguit vertroebeld. Het licht en de liefde, ze blijven bestaan en zullen altijd een weg vinden om door te kunnen stromen om jullie te bereiken.

We zijn bij jullie, ook al is dat niet altijd makkelijk om te voelen vanwege de dichte en compacte energie waarin de aarde verkeert. Laat je innerlijke licht stralen, zodat het donker massaal verlicht wordt en er in de schaduw leven gezien wordt. Door middel van deze boodschap willen we jullie een hart onder de riem steken en jullie laten weten dat er voor eenieder gezorgd wordt. Of je je daar nu bewust van bent of niet. Vraag om onze hulp en begeleiding en we zijn er direct. Ook jullie dierbaren die terugkeren naar huis in de sferen, worden liefdevol opgevangen en verzorgd. Niemand is alleen!

Vanuit de allesomvattende liefde maken we een diepe buiging voor jullie.”

24/7 verbonden

Gaandeweg het leven ontdekte ik dat als ik niet nadacht, als ik mijn brein als het ware parkeerde, dat ik dan contact heb met prachtige en sprankelende zielen welke met het fysieke oog niet voor iedereen zichtbaar zijn. Deze zielen moedigen mij aan en geven mij inzicht, zowel overdag als in de nacht. De energie van deze wezens voelt als een zeer zachte, aaibare, koesterende deken van het zachtste materiaal dat je je kunt voorstellen. Het straalt liefde en licht uit en omhult alles wat ik ben. Niet alleen ik word omhuld, maar alles en iedereen. Ook jij dus! Er zijn altijd zielen om ons heen en onze ziel is altijd, 24/7, verbonden met haar oorsprong en met de bijbehorende gidsen en andere zielen met wie ze afspraken heeft gemaakt. Deze zielen bestaan uit gidsen, engelen, helpers, overleden dierbaren, spirituele familie en andere wezens van de natuur. Een kloof en afgescheiden zijn? Het zijn illusies, bedacht door ons brein. Een zacht stemmetje in jezelf wijst je altijd de weg of geeft je een impuls om een bepaalde kant op te gaan. Dit is het zielskompas, ook wel bekend als intuïtie of het instinct van de ziel.

Ook nu in deze even bijzondere als zware tijd zijn we niet alleen. De gidsen en engelen zijn dichterbij dan ooit. Zielen worden met onvoorwaardelijke liefde opgevangen en gesteund. Dit geldt voor zowel de levenden als voor de zielen die overgaan omdat het de tijd is om terug te keren naar huis. Van daaruit zullen laatstgenoemden, als ze bijgekomen zijn van hun reis naar de sferen, ondersteuning bieden aan eenieder die daarom vraagt. Gidsen en engelen zijn niet alleen in het vormloze om ons heen, er zijn er ook in de aardse vorm, in een fysieke jas. Je herkent ze aan die speciale gloed om hem of haar heen en/of aan een bijzonder zachte en/of heldere blik in de ogen. Maar ook iemand die je helpt met oversteken of je kind of huisdier uit het koude water redt, zou zomaar een engel kunnen zijn! •

‘Bang dat de entiteiten en wezens mij zullen meenemen naar hun wereld, plas ik tot mijn zevende in bed’

WIN!

De cursief afgedrukte teksten zijn afkomstig uit het boek *Bijzonder kind; mijn pad naar verlichting* (ISBN 9789463652506, WWW.ELIKSER.NL). Nieuwsgierig geworden naar meer? Maak nu kans op één van de door uitgeverij Elikser beschikbaar gestelde gratis exemplaren door een gemotiveerde mail te sturen naar PARAVISIE@EDICOLA.NL. Denk je er ook even aan je adresgegevens te vermelden? Irma is eigenaresse van ‘Praktijk Dyami’, waarin ze jong en oud op het levenspad begeleidt. WWW.PRAKTIJKDYAMI.NL.